

Sygn. akt I C 3044/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Finanse Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

przeciwko Ł. B.,

o zapłatę,

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda (...) Finanse Sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz pozwanej Ł. B. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 3044/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse sp. z o.o. z siedzibą w K., następca prawny (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej Ł. B. kwoty 2.748,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że zobowiązanie pozwanej wynika z umowy pożyczki z dnia 5 października 2015 r. nr (...), na podstawie której powód udzielił pozwanej pożyczki w wysokości 4.357,30 zł, z czego część przekazana pozwanej wynosiła 2000 zł, zaś prowizja i opłata z tytułu zwiększonego ryzyka odpowiednio 1.394,34 zł i 962,96 zł. Pozwana nie wywiązała się z postanowień umowy, w związku z czym powód w dniu 16 września 2016 r. wystosował do niej wypowiedzenie umowy. Na kwotę dochodzoną pozwem składały się: kwota 2.376,90 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwota 70,88 zł + 10,42 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych oraz kwota 290 zł tytułem kosztów windykacji przedsądowej (k. 3-5).

Pozwana Ł. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, że zawarta umowa była umową warunkową. Zakwestionowała ziszczenie się warunku zaprzeczyła oraz wydanie jej przedmiotu pożyczki (k. 43).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 5 października 2015. zawarły warunkową umowę pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której powód miał udzielić pozwanej pożyczki w kwocie 4.357,30 zł. Za udzielenie pożyczki powód miał pobrać dodatkowo

provizję w wysokości 1.394,34 zł, która zgodnie z § 3 ust. 1 umowy miała stanowić 32 % kwoty pożyczki. Powód miał obciążyć pozwaną również opłatą z tytułu zwiększonego ryzyka związanego z udzieleniem pożyczki w wysokości 962,69 zł (§ 4 ust. 1). Wypłata kwoty pożyczki 2.000 zł miała nastąpić pod warunkiem, że przed wypłatą Pożyczkodawca nie uzyska informacji mogących mieć negatywny wpływ na podjęcie decyzji o przyznaniu pożyczki, w szczególności dotyczących podanych przez Pożyczkobiorcę danych co do wysokości dochodów i zobowiązań finansowych (§2 ust. 4 umowy). W umowie nie zastrzeżono terminu, w którym najpóźniej kwota pożyczki miała zostać wypłacona, a czynności zmierzające do weryfikacji danych Pożyczkobiorcy - wykonane.

(dowód: umowa ratalnej pożyczki gotówkowej wraz z załącznikami k. 25-27)

Powód pismem z dnia 16 września 2016r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty wynikającej z umowy pożyczki nr (...). Pismem z dnia 16 października 2016r. powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy i wezwał pozwaną do zapłaty zaległości.

(dowód: wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 33-34, wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem odbioru – k. 35-36)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W sprawie nie budzi wątpliwość że zawarta między stronami umowa pożyczki była umową warunkową. Pozwana zakwestionowała fakt ziszczenia się warunku oraz fakt wydania jej przedmiotu pożyczki. Pełnomocnik powoda był prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy a tym samym miał możliwość odniesienia się do twierdzeń i zarzutów pozwanej. Z możliwości tej jednakże nie skorzystał (nie stawiał się na rozprawę).

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

W świetle art. 720 § k.c., warunkiem powstania zobowiązania po stronie pozwanej, było uprzednie wykonanie obowiązku świadczenia przez powoda. Powód w § 2 ust. 4 umowy zastrzegł, że „Wypłata kwoty pożyczki 2.000 zł nastąpi pod warunkiem, że przed wypłatą Pożyczkodawca nie uzyska informacji mogących mieć negatywny wpływ na podjęcie decyzji o przyznaniu pożyczki, w szczególności dotyczących podanych przez Pożyczkobiorcę danych co do wysokości dochodów i zobowiązań finansowych”. Powyższy warunek był warunkiem zawieszającym, a do chwili jego ziszczenia się, zawarta umowa nie rodziła skutków prawnych. Powód nie przedstawił żadnego dowodu ani na okoliczność ziszczenia się warunku ani na okoliczność wydania przedmiotu pożyczki.

Dla oceny skuteczności umowy (ziszczenia się warunku oraz wydania przedmiotu pożyczki) nie jest przydatny przedłożony przez powoda wydruk obejmujący rzekome wpłaty pozwanej na poczet zaciągniętej pożyczki (k. 28). Wydruk ten – pochodzący od powoda - jest niewiarygodny. Nie jest opatrzony żadnym podpisem. Nie ma na nim żadnej informacji kiedy, gdzie w jakich okolicznościach i przez kogo został sporządzony. Poczyniona zaś na nim adnotacja o „zgodności z oryginałem” jest bez znaczenia, albowiem poświadcza ona jedynie istnienie oryginału wydruku o identycznej treści. Wydruk ten nie może nawet stanowić dowodu, że określona osoba złożyła oświadczenie określonej treści. Nie wiadomo, z jakiego źródła danych pochodzą zawarte w wydruku informacje. Wystawca druku (jego twórca) jest nieweryfikowalny, a zatem złożony wydruk nie jest dokumentem, o którym mowa w art. 77² k.c.

Z tych wszystkich powodów Sąd – na podstawie powołanych przepisów – powództwo oddalił (pkt I wyroku).

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc przewidującego finansową odpowiedzialność za wynik procesu. Pozwana poniosła koszty ustanowienia pełnomocnika w kwocie 917 zł, toteż taką właśnie kwotę należało zasądzić na jej rzecz od strony powodowej (pkt. II wyroku).

SSR Piotr Żywicki